

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

יום שישי ה' אייר ה'תשע"ו (13.5.16)

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"אשה זונה וחללה לא יקחו" (ר"ת אזולאי)
 פרשת אמר הפרשה השניה בתדירות קריאתה בתורה, מכיון שבה מתוארים חגי ישראל (שניה לפרשת פנחס בה מתוארים קורבנות המוסף של חגי ישראל). מאידך, נפתחת הפרשה בהמשך הדיון בנדב באביהו, וקדושת ישראל, לאחר שבפרשת קדושים מתואר המושג של קדושת ישראל, ממשיכה הפרשה להדגיש את הקדושה היתרה של הכהנים. מחד, מכאן אנו למדים שביהדות החיים והקדושה, כמו המצוות, הם מושג כמותי יש ויש יותר. מאידך, המסר הוא שכל ישראל ילמדו מהקדושים יותר ויקבלו על עצמם מעבר למצופה מהם, כמו שאמר הדר גולדין הי"ד, או שאתה דואג לעצמך, או שאתה מקבל מטרה לחיים במשהו שמעבר לך. ובני"ה היו לומדים מסר זה מהכהנים כשהיו תומכים בהם כספית. לכן כסף בלשון התורה נקרא דמים, כי כמו שכסף עובר לסוחר, כך ובכיוון הנגדי, עובר לנותן הכסף כח חיות מהתלמיד תורה שבו הוא תומך.

ודוגמא לדבר אבי משפחת אזולאי, שקיבל על עצמו ועל צאצאיו בנדר שלא ישאו אשה זונה וחללה, כפי שמבקש הפסוק מהכהנים. ז"א, משפחת אזולאי, שהם ישראלים, קדשו עצמם כמותר להם, אשה גרושה, בהתדמותם לכהנים, וכתוצאה מהקשר שנוצר בין אבי המשפחה לכהן בו תמך. וכיוון זרימה זו של התורה, כפי שמלמדת התורה במוותם של נדב ואביהו "ולהבדיל בין הקדש ובין החלל, ובין הטמא ובין הטהור. ולהורות את בני"ה את כל החקים אשר דבר ד' אליהם ביד משה". ז"א הפסוק אומר שהמורה את בני"ה את כל אשר דבר ד' ביד משה, עליו להבדיל בין הטהור ובין הטמא, כמו שמצווה התורה את אהרן אחרי מות בניו. וזה הרעיון שמתפשטת התורה מהכהן ללוי וישראל, ומשם לכל אומות העולם, כמו שאומרת התורה בפרשת יתרו "ואתם תהיו ממלכת כהנים וגוי קדוש".

כמה בטויים לרעיון זה בדורנו שאי אפשר לשים להם לב מרוב כמותם וגודלם. למשל, קדוש החיים. הנה חלפו ימי הזכרון לשואה ולקרבנות האלימות, וכל המכיר את תרבות הגויים לגם את הוריהם יאכילו לכלבים, יודע שאצלם יום זכרון זה מכירים מוזלים בקניונים, ומנגל, ואלו אצלנו, ימי הזכרון הם ימים של טכסים, של הרהור וחשבון נפש, של שקול הערכים שלנו, של חיזוק ההתחייבות ההדדית שלנו. וכך גם כשקורה אסון, כמו בנפאל, רק עם ישראל ממנה ושולח צוותי חילוץ מיונים. בכל האומות, הבטוח מוכן מיד לשלם פצויים למשפחות הקרובים שנהרגו באסון, אבל לא נעשה נסיון מיידי לצמצם את הנזק. רק מדינתנו הקטנה ממחרת לשלוח מטוסים. התנהגות זו כל כך זרה לתרבות הגויים, שהם אפילו מהססים לתת למטוסים הלא קרויים רשיון נחיתה, כי אינם יודעים "איך לאכול" את ההתנהגות הנדיבה שלנו. ובלי ספק אומה אחר אומה, אחרי שהם לוקים בנזק אסון טבע, לומדים מאתנו איך להתנהג בערבות הדדית.

בכל זאת, למדנו בעבר את דרשתו של הרב ישראל סלנט והחפץ חיים, שהיו אומרים שאם מברק (זה היה האימייל או המסרון בדורם) מגיע בלשון אטלקית, מן הסתם הנמען דובר אטלקית. ולכן, כשקורה אסון טבע והוא מלמד על כוחו

וגבורתו של בורא עולם, מן הסתם המסר הוא לעם היהודי, שהוא היודע להבין את השפה של בורא עולם ושלטנו על הטבע. ורק חמלתו על עמנו הרצון והמוכה גרמה לאסון ליפול על שכנינו ולא עלינו. ולכן על היהודי לקחת מוסר כשקורה אסון טבע ולבקר את התנהגותו, ולהשתדל לקבל עליו תשובה וחיזוק קיום ולימוד התורה, כאילו משהו נורא קרה לו, כפי שהזכרנו לפני סדר פסח על הפסוק "בכל דור חייב יהודי לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". ואם כן, מה המסר בארוע של רעידת האדמה בנפאל? מה מרעיד את האדמה בעיני התורה? קטונתי מלתפקד כנביא בדורנו ולכן יתכן מאוד שאין קשר בין הדברים, ולכן אתמקד במה שלא כל קשר לארוע, בלי ספק התורה מתנגדת לו ודוחה בשתי ידיים, מעשה שנפוץ בדורנו מימין ומשמאל. את הקשר שאני מציע, הציע בראשונה העתונות העברית, שבאופן תמוה חזרה וקשרה בין רעידת האדמה, ומנהג חדש שנפוץ בישראל, להביא ילדים לעולם ע"י הפריה מלאכותית והזרעה של נשים הודיות. אקדים אומר שהבקורת שאני משתף עם קוראי אינה נכונה בכל או אפילו ברוב המקרים, אבל שהסיבה לדון בכך היא שגם מיעוט של מקרים שגובל בהתנהגות פלילית מצריך מעשה של המחוקק והתערבות של החברה, עוד במסגרת שבעת מצוות בני נוח, שלא לדבר על ממלכת כהנים וגוי קדוש. מעשה זה מעורר התנגדות בקרב העמים להם פונים לבצוע המעשה, הורו, ונפאל, עד כדי כך, שבהורו הפך המעשה ללא חוקי. הטענה היא שאשה במצוקה כספית מוכרת את גופה כנשא של הילד לתשעה חודשים, באופן דומה למה שעושה זונה, או תורמי אברים כגון כליות. העולם המערבי והאמיד יותר, הוציא את רוב הניצולים האלה מחוץ לחוק בטענה שההסכמה שניתנת מהאשה אינה ניתנת למיסוד כי המצוקה שוללת ממנה שיקול דעת, וכן שהפרטים של ההסכם לא ידועים לה. למשל, במשך תשעת חודשי ההריון האשה היא בעצם רכוש של ההורה העתידי המשלם, ואין לה רשות לקבל החלטות רפואיות עצמאיות על גופה, כולל אם הלידה תהיה טבעית או קיסרית, אם היא תיקח משכחי כאבים או לא, וכד'. אולי הכי צועקת שלילת החרות בנוגע לקיום יחסי מין. בחודשים הראשונים של ההריון, טבעי שההורה המשלם ירצה לדעת שהעובר אכן שלו (עם ביצית של תורמת לבנה אולי מאוקראינה ודומיה, כמובן שלא יסכים המשלם להפרות ביצית של האם הנשאית עם התורשה היהודית שלה). לכן האשה מתחייבת (התנהגות גבולית לזנות) לא לקיים יחסי מין בחודשים הראשונים כדי שיהיה ברור שהילד הוא תוצר הרבייה המלאכותית.

באה העתונות העברית, וממפנה את מירב תשומת הלב בסיקור הארוע של רעידת האדמה לאמהות והילדים שבאים לעולם במעשה זה, כאילו אומרים לנו, שימו לב! והחובה עלינו לשים לב. אז אני לא כותב לבית המשפט העליון או לכנסת, אלא לציבור המתפללים. ולנו אני אומר, בואו נתפלל על עם ישראל, שימצא בקרבו את החוסן הנפשי להביא ילדים לעולם, כמו כל מעשה נעלה אחר בחיי האדם, שלא על חשבון עם אחר ואנשים אחרים. חיבות להיות דרכים אחרות מאשר סחר בחיי אדם, שבהם המאותגרים בדרכי הטבע יעשו שמוש ביצירתיות האנושית להגשים את חלומם ורצונותיהם. וממילא, כשעם ישראל יקדם עצמו במותו לו, ויביא לעולם ילדים במסגרת של "אשה זונה וחללה לא יקחו", נזכה להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש, וממילא יבוא וינהיג אותנו משיח צדקינו עם כהן צדק בב"א. משיח צדקינו בב"א.

הצטרפו אלינו!

- תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מה בפנים?

חינוך באהבה

זה לא אותו דבר

מושג השבוע

שבות

מבט לעומק

מ"ט פנים

דעה אישית

יום העצמאות - שכולו תורה

ממטעמי המטבח

סלט חומוס

שבת פרשת

"אמור"

חזון הדור הגלילית	כניסת שבת	יציאת שבת
19:05	19:59	
19:00	20:12	

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק."

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

זה לא אותו דבר

יוסי כהן הוא אדם שצועד עם הקידמה, כאשר בתו בת הארבע, מירב שמה, ביקשה ממנו לקרוא לה מדי לילה את הסיפור "שלגיה", החליט לבסוף להקליט לה את הסיפור.

כאשר בקשה ממנו שוב להשמיע לה את הסיפור האהוב עליה, הוא הפעיל את הטייפ והשמיעו.

במשך כמה לילות הכל התנהל כשורה, עד שיום אחד דחפה מירב את הספר לידי של האב.

"מותק, את יודעת להפעיל את הטייפ" אמר האב לבתו, "כן" ענתה מירב, "אבל איני יכולה לשבת בחיקו".

נקודות לחשיבה:

*תשומת לב – בעידן הטכנולוגי יש באפשרותנו לעשות כמעט הכל, אך אינו יכול להחליף את הרגשות שלנו, אינו יכול לתת תשומת לב, או לאהוב או אפילו לכעוס, לכן הקשר עם ההורה או המורה חייב להיות אישי, כדי שנוכל להעביר את רגשותינו לילד או לתלמיד.

*זיהוי המניעים מאחורי בקשות או התנהגויות של ילדים – ילדים מבקשים דבר מה או מתנהגים בצורה שונה, הם מרמזים לנו משהו ויש לשים לב לכך.

*קשר הורים ילדים – חשיבות עליונה יש לקשר עם ההורים, בעיקר בתקופה בה אנו חיים כשהכל כל כך וירטואלי. גם הילדים וגם ההורים עסוקים עם הפלאפונים ופחות פנויים פיזית ונפשית להיות עם הילדים.

"זמן שנהניתם לבזבז, אינו בזבז."

יום עצמאות שכולו תורה

לקראת יום העצמאות נתלו מודעות המזמינות את הציבור הרחב ל"יום שכולו תורה". לכאורה יוזמה מבורכת ללמוד תורה במקום סתם לטייל או למנגל ביום שבתון. אני בעד. שמחתי ובו בעת התקוממתי. היוזמה המקומית היא חלק ממפעל בקנה מידה ארצי שלצערי מונע ע"י חוגים שרוצים להחליש ולהתעלם מהמפעל הציוני ומיום העצמאות שעשה ה' נגילה ונשמחה בו. במודעה הזכירו את התאריך העברי ובמקביל את הספירה הנוצרית של אותו היום - מבחינתם זה בסדר. אולם לכתוב שמדובר ביום העצמאות זה כבר חילול הקודש. אבותינו שעלו ארצה אהבו את המדינה באופן טבעי בלי סיבוכים. רבותינו אמרו שטוב לומר פרקי הלל ביום הזה, ובכל זאת ישנם המנסים לטשטש את היום באופן שיטתי.

בפסח אנו חוגגים את היציאה מעבדות לחירות (לפני זיכור הנפש וקבלת התורה). בפורים את ההצלה מגזרת המן. בעבר חגגו את יום ניקנור בו המכבים את ניצחו את המצביא היווני ולא ציינו הצלחה רוחנית (מסכת תענית). אינני יודע איך אפשר להתעלם מהיום הגדול הזה, בו הקב"ה החליט שאנו נשלוט בארצנו אחרי שנים רבות של שלטונות זרים. לא מבין איך אפשר לנתק את המדינה מעצם החיים (שנהיו מובנים מאליהם) בארץ ישראל. לא תמים אנוכי, ויודע שיש הרבה מה לתקן ולשאוף למדינה שערכי היהדות והצדק יהיו אור לרגלה. אמנם אף אחד לא מושלם, וכמו שצריך ללמד זכות על אדם פלוני ולהדגיש את הצד החיובי שבו, כך צריך לראות את הצד הטוב במדינתנו הצעירות. אנו עדים להתיישבות היהודית הגדולה מאז ומעולם בארץ הקודש. אנו חיים בתקופה של עושר ושגשוג חומרי שעליו אפשר לבסס חיים רוחניים. עולם התורה והישיבות מעולם לא היה מפותח כמו בימינו. נסיעה להתפלל בקברו של ר' שמעון במירון היא פעולה פשוטה ומהירה כמו שמעולם לא הייתה. אויבנו יודעים שכבר לא יוכלו (כל עוד ה' ירצה שיהיה לנו צבא) לנהוג בנו כ"צאן לטבח", ואיננו נתונים לחסדיו של הפריץ. מי היה מאמין שרגע לפני קום המדינה היה אסור ליהודים לשבת או לתקוע בשופר בעודם מתפללים ברחבת הכותל המערבי, ומי שעבר על החוק היה נאסר בתנאים לא טובים.

אין בנאמר לעיל ביקורת כלפי מלמדי השיעורים באותו יום. סבור אני כי כולם אנשי תורה טובים וראויים. חסרה לי הרוח הכללית הקוראת ליום שכולו תורה ועצמאות.

שנזכה בע"ה שבעל הנס יכיר בניסו. שבת שלום

תגובות לכותב ניתן להעביר דרך המערכת
hazondor@gmail.com

בס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לארח את אירועכם!

זיכור

נר ה' נשמת אדם

מרדכי בן מרים ז"ל	◇	מרים בת מורורי ז"ל	◇
מרים בת וואסי ז"ל	◇	רבקה בת פרי ז"ל	◇
עיוש בר איטו ז"ל	◇	דוד בן יהודה ז"ל	◇
ליזי בת מרים ז"ל	◇	רחמים בן יהודה ז"ל	◇
עזיזה איבגי בת סולטנה	◇	מרדכי בן ציפורה ז"ל	◇

מבט לעומק הרב מנחם סוכות

מפרט לכלל

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְעַמְיּוּן...

לשם מה יש צורך בשתי אמירות, "אמור אל הכוהנים... ואמרת אליהם"? מה היא המשמעות הפנימית של איסור ההיטמאות למת ואיך ניתן להגיע לשם?

המדריך כאן מסביר את האמירות האלו על ידי הפסוקים של דויד המלך בתהלים,

יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֶמֶר וְלַיְלָה לַלַּיְלָה יִחְוָה דַּעַת:

אֵין אֶמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם:

בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִבֵּל מְלִיָּהִם...

תניא, בא' בתקופת ניסן ובא' בתקופת תשרי היום והלילה שוין. מכאן ואילך, היום לווה מן הלילה והלילה מן היום, ופורעין זה לזה בפיוסין, הכל בלי שטר ובלי גזר דין. הוי "יום ליום וגו",

אבל למטה, כמה שטרות וכמה גזר דין, "בכל הארץ יצא קוום".

למה כוונת המדרש? מה הקשר בין היום והלילה לבין האמירה לכוהנים?

העולם בו אנו חיים מלא בכוחות שונים, חלקם הפוכים זה מזה. במבט הרגיל אנו רואים בכוחות ומציאויות אלו, דברים סותרים. אנו מפרשים כל סתירה כמלחמה. יש יום ויש לילה, יש טוב ויש רע, יש טמא ויש טהור. האם הכוחות האלו באמת מנוגדים וסותרים? האם היקום כולו מהווה שדה קרב? האם אין כל אותם הכוחות שליחיו ועושי דברו של אותו משלח?

המדריך כאן מזכיר את התינוקות בימי דויד שידעו לדרוש את התורה במ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור. לכל טמא יש צד טהור, אלו שני צדדים של אותו המטבע. ישנם כוחות שניתנים לנו באופן ישיר ומואר וישנם כוחות שמגיעים אלנו על ידי התגברות על החושך. אמנם ב"יום" האמירות ברורות, "יום ליום יביע אמר", אז ניכרים אמרות ה' בבריאה. אך, "לילה ללילה יחוה דעת", ה"לילה" הוא שמביא עמו את הדעת. את ההבנה העמוקה של המציאות ואת היכולת לתקן. הלילה והיום אינם סותרים, הלימוד של הלילה, של זמני החושך, לפעמים עמוק יותר מזה של היום, של הזמנים המוארים.

לפעמים היום לווה מהלילה.

הקושי בעולם הוא ראיית הנפרדות, התפיסה שהלילה אינו קשור ליום, שהטומאה עומדת בפני עצמה ואינה חלק מהטהרה, שהמוות קיים בפני עצמו.

חז"ל מלמדים אותנו: כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד. לא ללמד על עצמו יצא, אלא, ללמד על הכלל כולו יצא.

כל הפרטים הנפרדים שאנו רואים מגיעים מ"כלל" אחד, מאחידות אחת, משלמות טובה וטהורה. תפקידנו הוא לזכור ולגלות שכל הפרטים, גם אלו שקשה לנו לראות את מעלתם וטובתם, הם חלק מאותו הכלל. "אמור" הוא הכלל, "ואמרת אליהם", לאלו שעדיין רואים את עצמם בעולם של פרטים, במקום בו הטומאה מהווה מציאות בפני עצמה.

יוסף מספר בחלומו, וְהִנֵּה אֲנִי וְהִנֵּה אֲנִי מְאֻלְמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם נִצְבָּה, כוחו של יוסף הוא לחבר אלומות, לקחת את הפרטים ולחבר אותם לשרשם, לכלל.

ולשם כך נועדו ימי ספירת העומר, למעבר מראיה של פרטים נפרדים להכרה רחבה יותר.

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

יש יתרון לחודש אייר, לגבי כל חדשי השנה, בכך שכל יום ממנו קשור במצוה מסוימת: מצות ספירת העומר.. ספירת העומר היא מצוה של ספירת היום, הזמן. חשיבותו של חודש אייר היא, איפוא, כזו שכל ימיו עצמם קשורים במצוה. (לקוטי שיחות ח"א פרשת אמור)

סלט חומוס

2-3 שיני שום חתוכים

5 כפות שמן זית

תבלינים: מלח, כמון, לימון.

המצרכים:

2 כוסות גרגירי חומוס

2 כפות גדושות טחינה

אופן ההכנה:

1. בוררים היטב את גרגירי החומוס

2. משרים את החומוס בקערה מלאה מים המכסה את הגרגירים ערב קודם

3. שוטפים את הגרגירים, מעבירים אותם לסיר מלא מים עם 5 כפות שמן זית ומבשלים את הגרגירים עד שהללו מתרככים.

4. מעבירים את גרגירי החומוס לבלנדר. מוסיפים 3/4 כוס ממי החומוס שבושלו והשום. טוחנים הכל יחד עד לקבלת מרקם חלק.

5. מעבירים את החומוס לקערה. מוסיפים את יתר החומרים ומערבבים היטב ידנית. מוסיפים נוזל במידת הצורך לקבלת סלט החומוס במרקם שאתם אוהבים (שלא יהיה דליל או סמיך מדי).
בתיאבון.

החיים לימדו אותי ש.....

" עדיף להריח פרח שהאויב שתל,

מלשבת על קוץ שחבר גידל"

הפתגם השבועי

מושב השבוע

גרשון האריס

שבות

"שבות" הוא מושג הלכתי בהקשר של שבת, המדבר על פעולות שנאסרו על ידי חז"ל, אך שינן דווקא חלק מ"ט אבות המלאכות שבת או מתולדותיהן. עקרון זה נסמך לפסוק "ששת ימים תעבד וביום השביעי תִּשְׁבֹּת". כעיקרון, דין "שבות" כולל שני סוגי פעולות: אלו שנאסרו מכיוון שהן דומות למלאכות, ואלו שנאסרו מחשש שתובילו לידי ביצוע אחת מ"ט מלאכות שבת האסורות.

לציין שלמרות שביום טוב פעולות הקשורות ל"אוכל נפש" (בישול, אפיה, שחיטה, העברת אש וכדומה) מותרות, עדיין חלים איסורי שבות, גם מסיבות הנ"ל וגם כי למנוע הפיכת יום טוב למעין יום חול מבחינת מלאכות הדורשות "טרחה יתירה" – דהיינו מאמצים פיזיים יתרים על המידה – הפוגעים מרוח החג/שבת.

ובהקשר זה, למרות שרש"י מסביר שדין "שבות" הוא עקרון כללי המתייחס לפעולות שלא נאסרו באופן רשמי, חז"ל גזרו לאסור אותן כהרחבה לדין עקרוני המופיע במקרא: "שֵׁשֶׁת שְׁבֹתוֹן הוּא לָכֶם, וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם", אף על פי שבמקרה ספציפי זה, הפסוק מדבר על יום הכיפורים, חז"ל תקנו איסורים נוספים בהסתמך על הגדרת חובת ה"שבות" ביום זה. לדוגמה, למרות שאין איסור טלטול בשבת בתוך בית, מכוח איסור שבות לא מקובל לסדר חדרים ולהזיז רהיטים, עולות הדורשות מאמצים פיזיים שאינם ברוח השבת או חג בלשון המעטה. וגם ביום טוב, נכון שמותר לעשות "על האש" לדוגמה, אך אם הפעולה כרוכה בהכנות רבות מהרגיל שתגזולנה זמן רב ובכך לגרוע משמחת יום טוב, אז מכוח "שבות" במקרה זה, אולי יהיה אסור לעשות את הפעולה.

סיפור משקפיים טובות

אוהד דהן

יצירה חדשה

מספרים על כנר מחונן ששמע על מסטר גדול בהודו המלמד מוסיקה. מיד ארז את הפקלאות, שם הכינור בתיק וטס להודו, לכפר של אותו מורה גדול.

כשהגיע לא האמין למראה עניו. הכפר שכן לו בראש גבעה וליד כל בית ותחת כל עץ ישבו להם מוסיקאים מכל הגוונים והסגנונות וניגנו, מה ניגנו, עשו קסמים במוסיקה. עלו ירדו, סונטות קונצ'רטות, טריו דואה, מאקאמים דאסטג'ה ונשמע כי כל נגן הוא הטוב ביותר שיכול להיות.

כשעלה לראש הגבעה לפגוש את המורה הגדול, מצא אותו יושב עם הסיטר שלו (כלי פריטה הודי) ומנגן רק צליל אחד: פיינג...פיינג...פיינג....

הכנר לא הבין אך החליט להישאר בכפר. וככה שבועיים, כל יום הוא שומע את הנגנים בהרמוניות, מלודיות מקצבי דבש ורק המורה הגדול עדיין עם הסיטר מנגן צליל אחד: פיינג...פיינג...פיינג

הכנר שכבר היה סקרן ניגש אל המורה ושאל: "אמור לי כיצד זה יכול להיות שהתלמידים שלך מנגנים להפליא יצירות כה מורכבות ואתה, שאתה המורה שלהם מנגן רק צליל אחד" המורה, מבלי להפסיק לנגן את הצליל, הפנה מבטו אל התלמיד ואמר: "הם מחפשים, אני כבר מצאתי".

דין נ"ט בר נ"ט

אדם שבישל חביתה במחבת שטגנו בו בצהורים שניצלים, האם יכול לאוכל את החביתה בארוחת ערב יחד עם גבינה או שהחביתה הזאת בכלל נחשבת בשרית מכיוון שטוגנה במחבת בשרי.

תשובה בקצרה:

חביתה זו מותרת לאכילה עם גבינה לכתחילה, לדעת הספרדים ועדות המזרח. ולדעת הנהוגים ע"פ הרמ"א, הדבר מותר בדיעבד אם נעשה כבר.

תשובה בהרחבה:

מקור של דין זה בגמרא (חולין קי"א) איתמר דגים שעלו בקערה, רב אמר אסור לאוכלם בכותח ושמואל אמר מותר. פירוש הגמרא דגים שנתבשלו או הונחו בקערה כשהם רותחים והקערה בשרית, מחלוקת רב ושמואל האם מותר לאוכלם עם תבשיל העשוי ממי גבינה שנקרא כותח. יש הרבה פירושים איך להסביר את הגמרא האם מדובר בדגים שנתבשלו במים או שנצלו אבל למסקנא נאמר שיש מחלוקת בין מרן השולחן ערוך בסימן צה' שפוסק כדעת רש"י והר"ן והרמב"ם שסוברים שלהלכה תבשיל שבושל בסיר בשרי מותר לאכלו יחד עם חלב לכתחילה אומנם דעת הרמ"א שכל זה דווקא בדיעבד מותר אבל לכתחילה אין לאכול תבשיל שנתבשל בסיר בשרי יחד עם חלב אומנם.

שאלה לשבוע הבא

אורן הגיע בשעה מאוחרת מהעבודה חימם את חתיכת הבשר של ארוחת הצהורים כדי לאוכלה בזמן שהילדים אוכלים ארוחת ערב. ברגע של אי שימת לב אורן הרים עם התרווד שחצי שעה לפני כן שימש להפיכת פנקיקים, את חתיכת הבשר שלו. מה הדין של הבשר האם הוא נטרף ומה הדין של התרווד והסיר?

קהילת "חזון הדור הצעיר"

מבקשת לחזק את משפחת סלומון היקרה,

ומבקשת מהציבור הרחב

להמשיך ולהתפלל לרפואת

הרב אריאל ישראל סלומון הי"ו בן מירה שיינדל

עד שובו לבריאות איתנה בגוף ובנפש במהרה.

